

Българскій Сѹмеопа съставленъ, а въ Рус-
сїѹ е послѣ само преписанъ, за множество-
то на княжеската породаца умноженъ, и
наипослѣ за князь Святослава, въ нѣколко
израженїята и рѣчи измѣненъ, прекроенъ и
нѣму ш приличенъ. За тва важно шкрытие
дѣлжнн смѹ да благодаримн на профессоръ
Стефана Шеваровъ въ Москвѹ, който е
презъ таѹ годннж въ Бѣлоезерскїѹтъ Кр-
рїлскїѹ манастирь, други преписъ ш сѹщї-
жтъ общакъ на книгѹ (хартїѹ а не кожѹ)
ш 15. стол. намѣрилъ, а преписанъ ш Бѣл-
гарскїѹтъ коренный рѹкописъ безъ никаквѹ
важннж и вещественѹ промѣннж, гдѣто може
ясно да ся прочте, и види, чи е тоя об-
щакъ особито за царъ Български Сѹмеопа
сѹчиненъ; и така е истината на тва скѹ-
поцѣно дѣло на видѣло излѣзла. Гърче-
скїѹтъ подлинникъ (шрвописникъ) на това
преважно дѣло юще е понапредъ издырилъ,
при кое то е дѣло ималъ голѣмѹ помощъ
ш Монфоколовѹтъ каталогъ, щото е за Кои-
слинскѹтъ книжарницѹ сѹчинїнъ (стѣр. 122
№ СХХ), ученый г. А. Х. Востоковъ (тва
писува Румянцовъ въ музеумѹтъ. ст. 499
№ СССLVI), на който подлинникъ (ш нача-
лото на 10. стол. происходи (вѣрнїятъ пре-
писъ съ трудѹтъ и настояванїето на учены-